

[A. Johansen.]

havde paataget sig, til at tvinge deres Medlemmer til at være forsikret i Arbejdsløshedskasserne, maatte der alene af den Grund et forhøjet Kontingent til for dem, som ikke havde en saadan Pligt. Det er efter min Mening Hovedhensigten med Bestemmelsen. Om den i Tidens Løb har givet sig saadanne Udslag, at man kan sige, at den virker grelt, skal jeg ikke udtale mig om, jeg kender ikke Forholdene i de enkelte Fag, hvor man har det højere Bidrag; men andet og mere, end jeg her har nævnt, ligger der ikke til Grund for Bestemmelsen, og den har da heller ikke været værre, end at de paagældende Kasser har kunnet opnaa Direktoratets Godkendelse deraf. Jeg vil derfor ogsaa tro, at det paagældende Forhold har været tilstrækkelig underbygget.

Jeg skal paa mit Partis Vegne erklære, at det, der er anført mod Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, kan ikke ændre vor Opfattelse deraf, og jeg anbefaler det høje Ting at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget ved tredje Behandling.

Unmack: Til det af den højtærede Socialminister fremsatte Lovforslag om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, som vi i Dag behandler her i Tinget, skal jeg, ud over at henvise til de ret indgaaende Forhandlinger, som er blevet ført i det andet høje Ting, og til, hvad mit Partis Ordfører i det andet høje Ting har sagt om Lovforslaget, kun fremkomme med nogle faa Bemærkninger.

Jeg maa først erkende, at Udvalgets Betænkning er af betydeligt Omfang, og at der findes mange meget interessante Oplysninger i den, men der findes intet, der kan ændre den Stilling, som mit Parti har indtaget. Vi maa stadig ønske, at Socialreformen prøves, og at den foreslaaede Hjælp derfor ydes som Kommunalhjælp.

Blandt de mange interessante Oplysninger, der er kommet frem i Folketinget, vil jeg blot berøre den af Venstres Ordfører i det andet høje Ting fremførte angaaende Forholdet mellem Kontingenterne for de Arbejdere, der er Medlemmer af Fagforeningerne, og de Arbejdere, der ikke er Medlemmer af Fagforeningerne. Dette Spørgsmaal har givet Anledning til, at der er fremskaffet den Oplysning, som ogsaa staar i Betænkningen, at der af Arbejdere, som ikke er Medlemmer af Fagforeningene, ofte maa

betales 100 pCt. mere end af Fagforeningernes Medlemmer. Man kan naturligvis sige — jeg er ganske klar over, at det er rimeligt —, at disse Medlemmer ogsaa skal deltage i Administrationsomkostningerne, dertil er i og for sig ikke noget at sige, men jeg synes nok, at man kan stille sig ret skeptisk over for saa højt et Tal som 100 pCt., og den mindste Procent er vistnok 50, hvilket ogsaa forekommer mig at være ret betydeligt, da Administrationsomkostningerne dog vel ikke kan være saa store.

Det kunde i denne Forbindelse være af meget stor Interesse for os alle sammen, om man kunde faa fremlagt Regnskaber for Administrationsomkostningerne i disse Arbejdsløshedskasser. Hvor let det er at fremskaffe dem, ved jeg ikke, men det maa vel kunne gøres. Men for at komme tilbage til de 100 pCt., der altsaa ikke kan forklares alene ved Administrationsomkostningerne, saa maa jeg anse denne høje Procent for et Middel til at tvinge en Arbejder, der ikke politisk er indstillet som Fagforeningen, ind i denne — det har for øvrigt mit Partis Ordfører i Folketinget vistnok kortelig berørt —, og det forekommer mig, at det ikke gerne skulde være Tilfældet. Men derom kan vi maaske faa noget at vide.

I øvrigt er jeg ogsaa noget ængstelig for, at den oprindelige Hensigt med Arbejdsløshedskasserne efterhaanden skal blive gjort illusorisk. Det var dog vist Meningen, dengang Arbejdsløshedskasseloven blev vedtaget, at Princippet i denne Forsikring skulde være det, at man skaffede dem, der blev arbejdsløse, et passende Tilskud, for at de ikke skulde komme for langt ned, men kunde være parat til at gaa i Arbejde igen, naar det hurtigt lykkedes dem at faa Arbejde paa ny. Det skulde være saaledes, at den arbejdsløse beyarede en vis Standard og var parat til at gaa ind i det samme Fag, som han arbejdede i, da han blev arbejdsløs, men det var jo ikke Meningen, at Understøttelsen skulde være af lang Varighed, og det var i hvert Fald ikke Meningen, at den efterhaanden skulde vokse i saa betydelig Grad, som det efterhaanden er sket. Hvis man blev ved at komme med yderligere Udvidelser, kunde det ende med, at det blev aarelange Arbejdsløshedstilskud, der udbetaltes.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (A. Johansen) har allerede berørt Kontingentspørgsmaalet, og han indrømmede stiltiende, at han ikke kunde udtale sig om det Procenttal, der efterhaanden er fremkommet, om det alligevel ikke var for højt. Jeg vilde være glad ved, om vi,